

PROF. DR. AHMET DERVİŞOĞLU ŞUBEMİZDE DOSTLARI VE ÖĞRENCİLERİ İLE BULUŞTU

İTÜ Elektrik Elektronik Fakültesi eski dekanlarından Prof. Dr. Ahmet Dervişoğlu'nun anılarını ve bazı özgün düşüncelerini anlattığı söyleşi 17 Kasım Cumartesi günü gerçekleştirildi. Sunucu ve yürütücülüğünü Ersin Kaya'nın yaptığı söyleşiyi 50'yi aşkın üyemiz izledi.

Şubemiz Yönetim Kurulu Başkanı **Beyza Metin**, yaptığı açılış konuşmasında; Prof. Dervişoğlu'nun üç dönem süren dekanlığı sırasında, öğrencilerin üniversite yönetiminde söz sahibi olması için gösterdiği çabalara ve demokrat kişiliğine vurgu yaptıktan sonra; "Engin birikiminin yanında, esprili yanılla, sevecenliğiyle hepimizin gönlünde taht kurmuş bir insandır hocamız. Genç bir şube başkanı olarak, seçilmeden önce de, yönetim kuruluna seçildikten sonra da Şubemizi ilk ziyaret eden kişilerden biriydi. O yüzden, benim için de ayrı bir yeri var" deyip kendisine teşekkür etti.

Şube Başkanımız Beyza Metin açılış konuşmasında Prof. Dervişoğlu'nun demokrat kişiliğine vurgu yaptı.

Toplantı yürütücüsü **Ersin Kaya**, Prof. Dervişoğlu'nun kısa özgeçmişini hatırlatıp, şunları söyledi: "Hocanın, normalde insanların sadece birine sahip olabileceği birçok özelliği var. Daha önce Kaynak Elektrik dergisi için yaptığımız söyleşiler; hiç rastlamadığımız şekilde olumlu tepkiler aldı. 100'e yakın kişiden, hocanın anılarıyla ilgili yorumlar, çeşitli yaklaşımlar ve görüşler geldi. Hocanın farkının kanıtlarından biri buydu. Hocamız, birçok insanın hayatı boyunca sahip olabileceği unvanları bir arada toplamış bulunuyor. Performansı uluslararası platformlarda onaylanmış bir bilim insanı olan Sayın Prof. Dervişoğlu; öğretim üyeliği kariyeri dünya ölçeğinde kabul görmüş, çok çalışanın hukukunu gözeten, adil ve hoşgörülü bir hoca. Diğer taraftan; tarafsız bir dekan, katılımcı yöneticilik için mekanizmalar oluşturan bir demokrat, hurafelere ve gericiliğe prim vermeyen çağdaş bir insan; kızlarıyla da dostluk, arkadaşlık kurmuş bir baba, ideal bir aile reisi; köyüne ve köylülerine sahip çıkan alçakgönüllü bir hemşeri olan hocamız; yaşadıklarından başkalarının da yararlanması için dersler çıkaran, bunları sistemleştiren ve kâğıda dökken bir aydın da... Cumhuriyet değerlerine bağlı çağdaş bir yurttaş olan Prof. Dr. Ahmet Dervişoğlu, insanların başarılarını ve iyi çalışmalarını övmekten geri durmayan ve teşvik etmeyi ihmal etmeyen bir insan; diline değer veren onun doğru kullanımına özen gösteren bir konuşmacı ve yazar."

Ersin Kaya'nın, toplantı afişinde yer alan, 'Ortaçağ'dan dünya vatandaşlığına' ifadesi için "Ortaçağ, Ahmet hocamızın doğduğu köyü temsil ediyor burada, dünya vatandaşlığı da Ahmet hocamızın bugünkü geldiği yeri" diyerek yaptığı açıklamadan sonra, kendisine yöneltilen soruları yanıtlayan Prof. Dr. Ahmet Dervişoğlu, kısaca şu konulara değindi.

"Ben, başarıya mahkumdum; yani alternatifim yoktu, Akçapınar'a dönecek halim de... Öğrencilik yıllarımda Teknik Üniversitede, beş yılda yüksek mühendislik veriliyordu; ama haftada 36 saat ders görüyorduk; günümüzdekilerin okuduğunun iki katı eder bu. Ben, beş yıl süresince beş saat ders kaçırmadım. Belki üç saat olmuştur. Ön sıralarda oturuyor, çalışıyor, hocayı dinliyordum ve benim grafiğim devamlı yükseliyordu. Ben lisedeyken de öyleydi. 'Neden senin grafiğin yükseliyor?' diye sorarlardı. Bilimsel, yani rasyonel olmaya çalışıyordum, her şeyin özünü anlamaya çalışıyor ve çok çalışıyordum. Bu kesin, öğrenmek için çok çalışıyordum."

Öğrenci Konseyi

Konuşmasında yaşam öyküsüne dair ilginç anekdotlar da anlatan Prof. Dervişoğlu, dekanlığı sırasında, öğrencilerin de görüşlerini doğrudan iletebilecekleri bir yapılandırmanın nasıl ortaya çıktığına değindi: "Öğrenciler arasında sürekli söylentiler dolaşıyordu, 'Yok, bu dersten geçilmiyormuş, bilmem neymiş' gibisinden. Alâkası yoktu. Bir mekanizma oluşturayım, bizim bilgilerimiz onlara gitsin, onlarınki bize gelsin, bu şehir efsaneleri üremesin düşüncesiyle; her sınıf temsilcisini seçsin, bir öğrenci konseyi oluşturalım dedim. Türkiye'de bunun örneği yoktu. Ben böyle bir şey yapmaya çalışıyorum, sordum, 'Kanunlarda böyle bir şey yok' dediler. Peki, aksine bir şey var mı?" dedim, "yok" dediler. "O halde yaparız" dedim, ve yaptık."

İstanbul Teknik Üniversitesi ve vakıf üniversiteleri öğrencilerini karşılaştırması istendiğinde, Prof. Dervişoğlu şunları söyledi: "Tabii ki, ortalama farklı. Aynı dersi iki ayrı üniversitede veriyordum. Diyelim ki, Teknik Üniversitedeki öğrencilerin ortalaması daha yüksek, öbürü biraz düşük çıkıyor. Fakat iki tarafta da pekiyi alan öğrenciler var; ama bunlar vakıf üniversitesinde 2 taneyse, İTÜ'de 4 tane... Son yıllarda elektrik elektroniğe rağbet azaldı, inşaata ve tıbbı arttı, birdenbire bölümdeki bütün hocalar

Toplantıda psikolog ve yazar Doğan Cüceloğlu da Prof. Dervişoğlu ile ilgili anı ve düşüncelerini anlattı.

şikâyetçi hale geldi. Elektrik elektronik mühendisliğinin aşağı yukarı yüzde 70'i matematiğe dayanır. Bir öğrencinin matematikle arası iyi değil ama gelmiş, elektrik elektronik mühendisi olmaya çalışıyor, bu çocuk bunalıma giriyor tabii. 'Sen niye geldin?' diyorum, 'Annem-babam ısrar etti, onun için' yahut 'Özendim, geldim' diyor. Ben de diyorum ki;

matematik sorularının yüzde 80'ini doğru yapamayan bir öğrencinin buraya gelmemesi lazım; yoksa bunalıma düşer."

İnsanları Sevmek

Prof. Dervişoğlu, hayata dair görüşlerini de üç başlık altında şöyle dile getirdi: "Birincisi, insanları sevmek. İkincisi, elden geldiğince insanlara yardım etmek, ama elden geldiğince. Kendi hayatını da yaşayacaksın. Saçını süpürge etmek hiç kimseye iyilik değildir. Bu çok önemli. İşini layıkıyla yapacaksın saygın insan olmak için; öğrenci misin, ev hanımı mısın, temizlikçi misin, hizmetli misin, neysen ne. Bunu dünyada en iyi yapanlar Japonlar. İnanılmaz bir iş bilinci var; ne iş yaparsa yapsın, en iyisini yapacak adam. Türkiye'de ise bu biraz baştan savma yapıyor.

Üçüncüsü ve sonuncusu, adalet duygun yüksek, kıskançlık duygun düşük olacak.

Benim hayatım aşağı yukarı budur. Ben diyorum ki, her insan tırmanabileceği yere kadar tırmanmalıdır, daha azına razı olmamalıdır, toplum da onu mecbur etmemelidir."

Prof. Dervişoğlu söyleşisini şu hikayeyi anlatarak tamamladı: "Gelmiş geçmiş en zengin insan sayılan Krezus'u bilirsiniz. Atinalı şair ve devlet adamı Solon geldiğinde, ona hazinesini gösterir ve sorar; 'Ne dersin, dünyanın en mutlu adamı kim?' Bu sorudan hoşlanmayan Solon, 'Sağımdaki bilmem kim' der. Krezus bozulur, daha başka hazinelerini de gösterip, tekrar sorar; 'Şimdi söyle

bakalım, kimdir dünyanın en mutlu adamı?' Solon bu defa da bir başkasının adını verince, hiddetlenen Krezus 'Niye ben değilim yahu?' diye isyan eder. Solon'un cevabı filozofçadır tabii: 'Vallahi, senin sonun belli değil. Sen daha genç bir adamsın. Bu benim söylediklerim yaşlı insanlar, gün görmüşler, çocukları, torunları var.'

Ben de diyorum ki, Solon beni tanısaydı, 'En mutlu insan Akçapınar'daki Ahmet' diyecekti."

Prof. Dervişoğlu'nun sunumunu üyelerimiz baştan sona ilgi ile izlediler.